

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 30. Etiam infantes statim post baptismum confirmatos esse, ac ipsam confirmationis baptismo subeu[n]dæ consuetudinem ab Apostolis profectam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

tenent S. Hieronymi verba, quæ lib. aduers. Luciferian. habentur, vbi pro Ecclesia ritibus egregiè dimicans, morem fuisse, inquit, vt Episcopi minores vrbes, sacræ Confirmationis nuper baptizatis conferendæ causa, circumirent: non quidem, ait ille, ab initio, hanc esse Ecclesiæ consuetudinem, vt ad eos, qui longe in minoribus vr- libus per presb, teros, & diaconos baptizati sunt, Episcopus ad inuocationem sancti Spiritus manum im- positurus excurrat.

Etiã infantes statim post baptismum confirmatos esse, ac ipsam Confirmationis baptismo subdendam consuetudinem ab Apostolis profectam.

CAP. XXX.

Sed longum etsi nimis facio, non præteri- Eriam in-
bo tamen admonere, etiam infantes, post- fantes sta-
Baptismum, Domini sigillo obsignari solitos. tim confir-
Quod si cui incredibile videtur, S. Augustini mabantur.
legat lib. de Eccles. dogmat. qui de modo rectè ministrandi Baptismi disserens, inquit: si vero paruuli sunt, vel hebetes, qui doctrinam non capiunt, respondeant pro illis, qui illos offerunt, iuxta morem baptizandi, & sic manus impositione, & chrismate communi, Eucharistiæ mysteriis admittantur. Et lib. Hyponostyc. 6. cum, patentum fide paruulos ad baptismum deferri, ostenderet, meminit, v- num ex eis, absoluto baptismo, inter sacræ cõ- firmationis mysteria, mortem obiisse. scribit

enim: nonimus etiam paruulos, quibus ^{ius liber} arbitrii non est, ut de bonis, aut malis eorum meriti iudicemus, parentum manibus ad gratiam sancti bap-
 prismatis deportatos, & cum in uno eorum per ma-
 nus sacerdotis mysterium fidei adimpleretur, alterius
 in parentum manibus factum ex animem, cuius ar-
 gumenti vis ut facilius intelligatur, animad-
 uertendum est, Confirmationis sacramentum
 ad baptismi perfectionem quandam pertine-
 re; ut propterea etiam perfectionis nomen in-
 uenerit: sicut suo loco latè docebitur, quod
 innuere uolens S. Augusti. per manus sacerdoti,
 hoc est, per confirmatione, in qua Episcopus
 manū imponit, mysteriū fidei, nempe baptismi,
 qui fidei initiū est, adimpleri dixit. Sane Lud-
 gerus Episcopus, qui Frisiz iā iterum à fide de-
 ficientis saluti excubabat, cum laicum quendam,
 apud eam gentem gratiosum, immisisset,
 qui singulorum domos celeriter obeundo, in-
 fantes morti proximis, ipsis oppidanis nil tale
 uerentibus, occultè baptizaret: (nam salutaris
 aduultorum obstinata in malo uoluntas om-
 nem spem ademerat) ipse, qui è morbo super-
 erant, contra insirum nobis hostem Confir-
 mationis sacramento instruxit. De quo Au-
 thor uitæ ipsius in hunc modum: cuius ille in
 libenter obtemperans, octodecim infantes baptiza-
 uit, qui omnes in albis defuncti, exceptis duobus, qui
 sanctus sacerdos, pace reddita, sancti Chrismati in-
 unctiōe, & manuum impositione firmavit. Ac ne
 cūpiam hoc prætermittere liceret, Ordo Rō-
 manus inter baptismi cæremonias retulit de
 sabb. sanct. in die: cum ait: Pontifex egreditur à
 fonte in sacrarium, habens ibi compositam sedem, ut

Confirma-
 tio perfe-
 ctionis no-
 mine ap-
 pellata.

in Ecclesia, vbi voluerit, & sedeat in ea, & cum
 vestiti fuerint infantes, confirmet eos, & mox infra:
 Pontifex vero veniens ad infantes, tenente Archi-
 diacono chrisma, det orationem super eos, cum inu-
 catione septiformis gratia Spiritus sancti. oratione
 expleta, interrogantibus diaconibus nomina singulo-
 rum. Pontifex tincto pollice in chrismate, faciat Cru-
 cem in frontibus singulorum, ita dicendo, confir-
 mo, &c. quem secuti plerique Diuinorum, vel Ec-
 clesiasticorum Officiorum scriptores, hanc
 consuetudinem ita testatam reliquerunt, vt
 longiorem probationem adhibere, necesse nō
 sit. Quare ad illius originem in vniuersum
 ostendam propius accedam. de qua nul-
 lus dubitandi locus relinquitur, cum, ritum
 sacro chrismate post baptismum confirmandi,
 Apostolorum temporibus in vtu fuisse, atque
 adeo ab illis vniuersa Ecclesia imperatum, A-
 postolorum auctoritates, & SS. Patrum testimo-
 nia declarant. Argumentum ex Act. 8. pro hac
 re manifestum elicitur: vbi Petrus, & Ioannes
 ad confirmandos Samaritanos, qui Christia-
 nam religionem, relictis patriis ritibus, in-
 duerant, communi Apostolorum consilio
 missi sunt: cum autem, inquit, audissent Apo-
 stoli, qui erant Hierosolymis, quod recepisset Samaria
 Verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Ioan-
 nem, qui cum descendissent, orauerunt pro ipsis, vt
 acciperent Spiritum sanctum. Et cap. 28 S. Pau-
 lus, cum Ephesi plurimos inuenisset, qui bap-
 tismo Ioannis initiati, ne quidem Spiritus san-
 cti nomen audierant, salutari Christi bap-
 tismo expiauit: & quo Spiritus sanctus in animos

Mos con-
 firmandi
 post bap-
 tismum in
 vtu Apo-
 stolorum
 tempore.

eorum sese infunderet, Confirmationis sacramento instruxit: His auditis, baptizati sunt in nomine Domini Iesu. cumque imposuisset illis manus Paulus, venit spiritus sanctus super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant, quod ab eodem S. Paulo pluribus locis significatum est: ut cum ad Hebr. 6. inquit: quapropter immittentes inchoationis Christi sermonens, ad perfectionem certumur, non rursus iacentes fundamentum penitentiae ab operibus mortuis, & fides ad Deum, baptismum doctrinae, impositionis quoque manuum. In quo locum S. Ambrosius, impositionis, ait, manus per quam spiritus sanctus accipi posse creditur: quod post baptismum ad confirmationem in Ecclesia Christi à Pontificibus fieri solet. & Haymo impositionem manuum appellat confirmationem, per quam plenissime creditur accipiendus spiritus sanctus: quod post baptismum ad confirmationem mutatur in Ecclesia à Pontificibus fieri solet. Item S. Anselmus: iterum iacentes fundamentum impositionis manuum, Episcoporum in confirmationem Neophytorum. ut minime dubium sit, confirmationis sacramentum, quod post baptismum conferri solebat, eo loco intelligi. Quare ad sui explicationem idem postmodum subdit: impossibile enim est, eos, qui semel sunt illuminati, constauerunt etiam donum caeleste, & participes facti sunt spiritus sancti, constauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque saeculi ventari, & prolapsi sunt, rursus renouari ad penitentiam, ubi constare donum caeleste, pro sacrae communionis convivium celebrare, & participes fieri spiritus sancti, pro confirmationis sacramento initiari, potest esse,

esse, certissimum est. Verba vero etiam Acto-
rum 8. ad confirmationis sacramentum per-
tinere, docet S. Cyprianus Epist. 73. ad Iuba-
ian, ubi rescribens ei, quid sentiendum de ba-
ptismo eorum, quos hæreticæ prauitatis mor-
bo laborantes tinxerant, Confirmationis illis
collatæ, qui in Samaria sese ad Christum ap-
plicuerant, non obscuram mentionem facit
his verbis: *illi, qui in Samaria crediderat, fide vi-
ua crediderat & in Ecclesia, quæ una est, & cui
gratia soli baptismi dare, & peccata soluere permissa
est, à Philippo Diacono, que ydæ Apostoli miserant
baptizati erant, & ideo, quia legitimum, &
Ecclesiasticum baptismum consecuti fuerant, bapti-
zari eos ultra non oportebat, sed tantummodo quod
deerat, id à Petro, & Ioanne factum est, ut oratio-
ne pro eis habitæ, & manu imposita, inuocaretur,
& infunderetur super eos Spiritus sanctus.* Id ipsum
confirmat Origenes lib. 1. Periarch. de ba-
ptismo, & confirmatione loquens: cum ait,
*per impositionem manuum Apostolorum post ba-
ptismum gratia, & reuelatio sancti Spiritus trade-
batur.* S. vero Hieronymus lib. aduers. Lu-
cifer, cum Ecclesiæ ritus ad suam quemque
originem deducere, eorumque cum anti-
quitatem, tum dignitatem declarare contē-
deret, de hac eadem re differens, inquit, *an
nescis, etiam Ecclesiarum hunc esse morem. ut ba-
ptizatis postea manus imponatur? exigis, ubi scriptum
sit? in Actibus Apostolorum, etiamsi scriptura
auctoritas non subesset, totius orbis in hanc partem
consensus instar præcepti obtineret.* Præterea In-
nocentius I. Pontifex Epist. 22. ad Ep. Mace-

donia c. 5. ostēdere volēs, quā impiē, atque sacrilege faciēt, qui pueros infātes, aut adultos iterata ablutione lustrabant, scribit, baptizatos, ritē ab Euangelista Philippo, Petrus, & Ioannes sola manus impositione consummant. Illos vero, quos Apostolus Paulus Ioannis baptismo baptizatos reperit, interrogauitque an Spiritum sanctum accepissent, fatētibz se nē illud quidem nomen audisse, iussit eos baptizari. Atque huic opinioni congruit ipsius Bedæ Expositio in cap. 19. Act. Apost. vbi Confirmationis post baptismum collatæ clarē meminit, inquit: dixitque ad eos, si Spiritum sanctum accepistis credentes? hoc est, si post baptismum a manus impositionem qua Spiritus sanctus dari solet, accepistis. Quibus etiam persimile est illud Isidori Hispalensis li. 2. de Eccles. Offic. cap. 26. post baptismum per Episcopos datur Spiritus sanctus cum manuum impositione. Hoc in Actibus Apostolorum fecisse meminimus Apostolos, &c. Nec Vualfridi Strabonis testimonium contemnendum est lib. de reb. Eccles. cap. 26. de chrisimatis vnctione disputantis, addiderunt alij chrisimatis vnctionē, quam ex veteri sumptam consuetudine nemo, qui dubitet: cum primis temporibus impositione manuum baptismus confirmari solet: quod in Samaria fecisse Petrum legitur, & Ioannem. Demum Oecumenius ad cap. 8. Act. Apostolor. tam manifeste huic expositioni fauet, vt de ea nullus dubitandi locus relinquatur, ait enim: si, qui baptizauit in Samaria, Philippus vnus ex Apostolis fuisset, eandem auctoritatem dandi Spiritū Sanctum habuisset, & non fuisset opus, vt Petrus, &

Ioannes descenderent ab eo Hierosolymis, ysq; gratiam Spiritus exhiberent. Philippus, cum esset vnus ex septem Diaconis, potestatem non habebat, vt per impositionem manuum dare Spiritum sanctum posset. Atque vt ab Actis Apostolorum ad alia testimonia veniamus. Author Constitutionum ipsorum lib. 6. cap. 7. docet, Apostolos, quod tamque salutis fonte Christo lucrabantur, etiam Confirmationis sacramento, quasi firmissimis armis, in spiritale certamen instructis: omnibus baptizatis impostis manibus, oratione gratiam eis Spiritus sancti impartiebamus. Et capit. 23. Episcopi, & presbyteri omnino idē facere iubentur, de baptismo d' Episcopo, & presbyter, iam antea precepimus, unges autem prius oleo sancto, deinde baptizabis aqua: postremo consingabis unguento, & unctio sit participari. sancti Spiritus.

Cur statim post Baptismū Confirmatio celebraretur.

CAP. XXXI.

Quæ verba si quis apud se diligentius reputet, non erit, cur amplius constitutionis eius rationem desideret. Satis enim constat, vberriam Spiritus Dei copiam, atque omnem charismatum abundātiā, quæ in singulos baptizatos infunditur, primos gentium magistros significari voluisse. Quod Rabani Mauri sententia confirmatur lib. 1. de Inst. Cler. cap. 30. cū de vtroq; chrismate, in vertice, & frōte verba faciēs, *signatur*, inquit,

F ff ij

Causa confirmandi statim post baptismum